

Nr 38.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1928 kl. 12.³⁰ e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

I en den 16 mars 1928 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 195, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Häri genom förordnas, att 25 § samt 43—45 och 56 §§ i förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva skola, 56 § i nedan angiven del, erhålla följande ändrade lydelse:

25 §.

Där egendom på grund av arv eller testamente tillfaller någon vid annat tillfälle än arvlåtarens eller testamentsgivarens dödsfall och skatt för egendomen icke blivit beräknad vid inregistrering av bouppteckning efter denne, utan skall utgå vid varje tillfälle, då egendomen övergår till ny innehavare, bestämmas skattskyldigheten efter skyldskapsförhållandet mellan tillträdaren och arvlåtaren eller testamentsgivaren; dock skall skattskyldigheten bestämmas efter skyldskapsförhållandet mellan tillträdaren och den föregående innehavaren, där vid sådan beräkning skattebeloppet blir lägre.

43 §.

Ämbets- eller tjänsteman, vilken har att å tjänstens vägnar mottaga handling, som enligt 42 § skall vid ingivandet förseas med stämpel, åligger

Bihang till riksdagens protokoll 1928. 7 saml. 29 häft. (Nr 38.)

att tillhandahålla de till handlingen erforderliga stämplarna, och skola stämpelarna hos honom köpas och stämpelbeläggningen av honom verkställas.

44 §.

Är bouppteckning eller fideikommissbrev icke vid ingivandet åtföljt av penningar till stämpeln och erlägges ej genast efter erhållen tillsägelse det felande beloppet, må handlingen ej mottagas.

45 §.

Är deklaration icke vid ingivandet till Konungens befallningshavande åtföljd av penningar till stämpeln, äger Konungens befallningshavande förordna om uttagande av skattebeloppet i den ordning, som om uttagande av oguldna kronoutsylder är stadgad.

56 §.

Från tillämpningen — — — annat land.

Överenskommelse, som — — — skedd uppsägning.

Har Konungen jämlikt 10 kap. 5 § i lagen om arv förordnat, att av arv, som här i riket tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvs-skatten utgå en särskild avgift, skall sådan avgift uppbäras i den ordning, varom ovan sägs, och skola även i övrigt bestämmelserna i denna förordning i tillämpliga delar gälla i fråga om sådan avgift.

Denna förordning träder i kraft vad angår 43—45 §§ den 1 juli 1928 samt i övriga delar den 1 januari 1929. Äldre lydelsen av 25 § skall dock fortfarande lända till efterrättelse, om skattskyldigheten inträtt före sistnämnda dag.

De i förevarande proposition föreslagna ändringarna i arvsskatteförordningen äro föranledda, i vad de avse 25 och 56 §§, av Kungl. Maj:ts proposition nr 17 med förslag till lag om arv m. m. samt, i vad de angå 43, 44 och 45 §§, av vissa av Kungl. Maj:t i proposition nr 194 föreslagna ändringar i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Beträffande vad föredragande departementschefen anfört till motivering för den föreliggande propositionen får utskottet hänvisa till det vid densamma fogade statsrådsprotokollet.

Utskottet.

Omförmälda proposition nr 17 har numera i huvudsak blivit av riksdagen bifallen. I anledning av propositionen nr 194 har bevillningsutskottet i avgivet betänkande nr 35 yttrat sig och därvid lämnat propositionen i de delar, som äga samband med nu förevarande pro-

position, utan annan erinran än att tiden för ikraftträdandet förordats skola bestämmas till den 1 januari 1929 i stället för, såsom Kungl. Maj:t föreslagit, den 1 juli 1928.

De av Kungl. Maj:t i föreliggande proposition föreslagna ändringarna i 43, 44 och 45 §§ arvsskatteförordningen böra därför jämväl bestämmas att träda i kraft den 1 januari 1929. På grund härav och då utskottet icke i övrigt funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 195 icke kunnat oförändrad bifallas, antaga ovan införda förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva med den ändringen, att bestämmelsen om ikraftträdandet erhåller följande lydelse:

»Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1929. Äldre lydelsen av 25 § skall dock fortfarande lända till efterrättelse, om skattskyldigheten inträtt före nämnda dag.»

Stockholm den 30 april 1928.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Örne, Bergman, Boman, Björnsson, Leander, Jönsson i Boa, Hedlund i Östersund, Bengtsson i Kullen, Olsson i Golvasta, Björklund, Åström, Andersson i Boda, Östergren, Wijkström, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm, Ljunggren och Johansson i Krogstorp.
